

Geistlicher Baustein Nr. 56
Das Wort muss wachsen
Albanische Übersetzung
Guri i ndërtimit frymor Nr. 56
“Fjala duhet të rritet”

„Dhe ndërsa ai mbillte, një pjesë ra buzë rrugës, dhe zogjtë erdhën dhe e hëngrën. Një pjesë tjetër ra në tokë shkëmbore, ku nuk kishte shumë dhe; dhe menjëherë mbinë, sepse nuk kishte dhe të thellë. Por kur doli dielli, u dogjën dhe, sepse nuk kishin rrënjë, u thanë. Një pjesë tjetër ra midis ferrave; dhe ferrat u rritën dhe e mbytën. Një pjesë tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt, njëqindfish, gjashtëdhjetëfish dhe tridhjetëfish.” (Mateu 13,1-9.18-23).

Fjala është një farë. Kur ti vendos një farë në tokë dhe të nesërmen në mëngjes shkon, e nxjerr dhe thua: **„Kokrra ime ende nuk po rritet fare”**, e vendos përsëri brenda, e mbulon dhe të nesërmen në mëngjes shikon përsëri nëse është rritur, atëherë ajo nuk do të rritet kurrë. Jo, jo.

Sa herë që e nxjerr, ti e vonon atë. A nuk është e vërtetë?

Pra, çfarë bën ti? Ti e di që toka është aty që fara të rritet.

Prandaj ti e mbjell farën, ia dorëzon tokës dhe e harron.

Perëndia bën pjesën tjetër. Po, kështu është edhe me Fjalën e Perëndisë.

Ti thjesht e mbjell, nuk e nxjerr më, por thjesht qëndron në të duke e besuar (Romakëve 10,8-10).

Dorëzoje te Perëndia! Ai e bën të rritet. Kjo është e vërtetë.

Çdo premtim, që Perëndia ka dhënë, thjesht mbille në zemrën tënde dhe thuaj:

„Ajo më përket mua. Perëndia ma ka dhënë mua.”

Tani, ndoshta nuk sheh ende rezultate. Ti nuk e sheh korrijen e misrit, kur sapo e ke mbjellë misrin, por potencialisht ajo është aty.

Për sa kohë që e lë në paqe dhe vazhdimisht e ujit, ajo do të rritet.

Mos u shqetëso për këtë. Nëse është një farë e fekonduar...

Dhe çdo Fjalë e Perëndisë është e fekonduar nga Vetë Perëndia.

Perëndia është në Fjalën, prandaj ajo do të rritet.

Ti e di që është kështu.

Ne duhet ta marrim Fjalën e Tij, ta pranojmë, ta besojmë, ta dorëzojmë dhe pastaj ajo rritet. Kjo është e vërtetë.

Mos e nxirr tani, përndryshe do ta prishësh.

Ti do ta prishësh korrijen tënde çdo herë që e bën këtë.

Prandaj thjesht dorëzoje te Perëndia dhe besoj (1.Korintasve 3,5-8). [1]

Fjala është një farë. Dhe fara do të rritet në llojin e duhur të tokës, nëse nuk e nxjerr çdo mëngjes për të parë nëse tashmë është rritur.

Ti thjesht e mbjell, ia lë Perëndisë dhe e lë aty.

Kështu e lë të rritet, duke e lënë thjesht ashtu siç është në tokë.

Dhe aty duhet të jetë, në tokën e zemrës tënde.

Besimi e ujit atë,...

.... duke thënë çdo orë: „**Nëse Perëndia e ka thënë, ajo më përket mua!**”

Kështu bëhet kjo. [2]

Dhe nëse ne marrim një premtim nga Perëndia, e lëmë të bjerë në zemrën tonë dhe e ujisim vazhdimisht me besim, ajo do të mbijë, po ajo do të mbijë.

Haleluja! Nëse Krishti është mbjellë në zemrën tënde, e vetmja gjë që duhet të bëjmë është të pimë nga Fjala e Perëndisë. Dhe ajo sjell shpëtim, ajo sjell shërim hyjnor, ajo sjell lavdi, ajo sjell gjithçka që kemi nevojë.

Ajo është pikërisht në ne, nëse jemi mbjellë në Krishtin Jezus (Kolosianëve 2,9-10). [3]

Kur Jezusi u kishte thënë atyre të prisnin në qytetin e Jerusalemit, derisa të visheshin me fuqinë nga i Larti, ata e pranuan Fjalën. Ata ishin vazhdimisht në tempull dhe lavdëronin Perëndinë ditë dhe natë (Lluka 24,50-53; Veprat e Apostujve 1,13-14). Çfarë bënë ata? Ata ujitnin premtimin. Dhe krejt papritur erdhi një oshëtimë si nga një erë e fuqishme që fryn dhe mbushi të gjithë shtëpinë, ku ata ishin ulur (Veprat e Apostujve 2,1-4). Fjala ishte ujitur. Dhe ajo mori jetë dhe filloi të rritet.

Nëse dëshironi një ringjallje, atëherë filloni ta ujisni Fjalën, premtimin. Nëse dëshiron të ngrihesh nga karroca, fillo ta ujisësh Fjalën. Nëse dëshiron të shërohesh nga kanceri, fillo ta ujisësh Fjalën. Këtu është një dëshmi, që Perëndia shëron kancerin. Ai shëron kancerin, Ai shëron të gjitha sëmundjet tona. Mijëra herë mijëra dëshmi të pagabueshme kemi parë për këtë. [5]

Kur shërbëtori i Abrahamit, Eliezeri, erdhi te Rebeka dhe e bëri atë të hipte mbi një deve, ishte e njëjta deve, së cilës ajo i kishte dhënë ujë. Dhe kjo deve e çoi atë për të takuar dhëndrin e saj të padukshëm. Pikërisht ajo që ajo kishte ujitur, ishte ajo që e çoi atë te shtëpia e saj e ardhshme dhe te burri i saj (Zanafilla 24,1).

Dhe kështu është edhe sot. Shikoni, pikërisht ajo që kisha ujit, ajo është fara, fara e Fjalës; është pikërisht Fjala, e cila bëhet e gjallë dhe na çon te dhëndri ynë i padukshëm (1.Pjetrit 1,8-12).

Dhe shikoni sa e përkryer. Isaku kishte dalë nga shtëpia dhe ishte në fushë, larg shtëpisë, kur Rebeka e pa atë. Dhe kisha e takon Krishtin në ajër (1.Thesalonikasve 4,13-17), dhe pastaj Ai e merr atë përsëri në shtëpinë e Atit, ku janë përgatitur banesat (Gjoni 14,1-3). Edhe Isaku e mori Rebekën kështu.

Dhe vini re, ishte dashuri në shikim të parë. Po, ajo vrapoi drejt për ta takuar! Dhe kështu kisha do ta takojë Krishtin në ajër dhe do të jetë me Të përgjithmonë (1.Thesalonikasve 4,13-18). [6]

Si me një lule të vogël, kur një farë vjen në dritë, ajo fillon të rritet. Ajo pi nga burimi i Perëndisë, nxjerr filiza, derisa sythat bëhen të dukshëm, vazhdon më lart në lule deri në lulëzim.

Tani ne shohim, që kur fillojmë me Krishtin, ne rritemi në të njëjtën mënyrë, sepse ne rritemi në hir dhe në mësimin e Perëndisë. [7]

Kur ti e merr Frymën e Shenjtë, është potenciali ose kapari, fuqia gjallëruese e ringjalljes sonë. Potenciali i saj banon atëherë në ty (2.Korintasve 1,20-22; Efesianëve 1,13-14).

Vini re, ju tani jeni në rrugën tuaj duke u rritur drejt ringjalljes së plotë. Asnjë pemë nuk është rritur thjesht brenda natës. Ajo duhet të rritet, ashtu si ne rritemi në hir dhe në njohjen e Perëndisë (2.Pjetrit 3,18). Ju jeni pagëzuar në Frymën e Shenjtë (1.Korintasve 12,13). Tani, kur kisha pentekostale u pagëzua në Frymën e Shenjtë, ajo filloi të rritej. Degë janë tharë, të cilat ata i kanë prerë. Por pema megjithatë ka vazhduar të rritet (Psalmi 1), ajo vazhdon ende të rritet, sepse ajo duhet të vijë në ringjallje. [8]

A mund të mbillet një farë pa u shfaqur ajo çfarë është, kur ajo rritet? A mund të mbillet një kokërr misri pa u bërë misër, kur ajo rritet? A mund të mbillet një patate dhe të mos bëhet patate? A mund të mbillet një lule pa u bërë pikërisht ajo lloj luleje? Pra, nëse është mbjellë dhe fara e Perëndisë është në zemrën tënde, ajo duhet të dalë përpara. [9]

Dhe për sa kohë që ti e ke farën në veten tënde dhe ajo rritet, ti duhet pikërisht të nxjerrësh atë, për çfarë fara është caktuar. Pikërisht. Është Fjala e Tij. Ai e mban Fjalën e Tij. Ai vigjilon mbi të. [10]

Vini re, çdo herë që ka ardhur një lajmëtar, gjithmonë ai është refuzuar nga kisha. Kthehuni prapa në histori dhe zbulojeni. Nuk ka pasur kurrë një kohë, kur Perëndia ka dërguar një mesazh në një epokë, që kisha të mos e ketë refuzuar atë. Kjo është e vërtetë.

Shikoni te Martin Luther ose John Wesley. Kur mesazhi del përpara, kisha e refuzon atë. Sigurisht që është kështu. Dhe ne rritemi dhe rritemi dhe rritemi dhe rritemi, ky mbetje e vogël, që përsëri ngrihet në formën e farës. Oh, lavdi Emrit të Tij! Ne jemi në fund. Kjo është e vërtetë. Ju mund të shikoni rreth e rrotull dhe të shihni shkrimin në mur.

Dhe çdo herë, kur lajmëtarët kanë ardhur, ata kanë sjellë një mesazh të dashurisë, hirit dhe çlirimit. Mesazhi i Perëndisë ka qenë gjithmonë një mesazh çlirimi përpara gjykimit. Noe kishte çlirim. Loti kishte çlirim. Dhe megjithëse ishte një mesazh çlirimi, ata...

...njerëzit e kanë refuzuar atë. Është hir dhe çlirim, por njerëzit e refuzojnë atë. [11]

Shkurtesa... Sot ata janë jashtë dhe enden dhe nesër duan të predikojnë. Edhe pentekostalët i lejojnë ta bëjnë këtë. Po, ata duan një rrugë të shkurtër për në qiell. „**Haleluja, gjithçka që duhet të bëj, është të gjunjëzohem këtu dhe të mos mendoj për asgjë tjetër dhe të them: Haleluja, unë kam mantelin e Elias. Unë do të dal nesër dhe do të dëboj djaj. Haleluja, Haleluja, unë e kam atë. Lavdi Perëndisë, po nisem.**” Ata duan një rrugë të shkurtër për në qiell dhe të marrin me vete sa më shumë nga bota që të munden. Ju nuk mund të merrni asgjë prej saj. Nuk ka rrugë të shkurtra. Ju duhet të vini në rrugën e Golgotës. Ju duhet të vini në rrugën e altarit prej bronzi. Ju duhet të vini në rrugën e gjarprit prej bronzi. Ju duhet të vdisni vërtet, fjalë për fjalë të vdisni për veten tuaj, të vdisni ndaj gjërave të botës dhe të lindni përsëri (Gjoni 12,24-25). Amen. Asnjë botë më; gjërat e botës janë të vdekura. Nuk ka rrugë të shkurtra. Shikoni, ata duan të vijnë shumë shpejt, ata nuk duan të rriten. Ne rritemi në Zotin. Kërkohet rritje dhe përvojë. [12]

Dhe ne rritemi në njohuri, por Perëndia jo. Sepse Ai është i pafund, Ai duhet të mbetet plotësisht i përsosur gjatë gjithë kohës. [13]

Perëndia tha: „**Nuk ka askush, që ka lënë shtëpi ose prindër ose vëllezër ose grua ose fëmijë për hir të mbretërisë së Perëndisë, që të mos marrë shumëfish në këtë kohë dhe në kohën e ardhshme jetën e përhershme**” (Lluka 18,29-30). Kjo është një premtim, mik. Oh, kjo duhet të ujitet! Çdo premtim, që Perëndia jep, do të ndodhë. Çdo farë e Perëndisë është një premtim.

Kthehuni te Fjala! Merreni këtë Fjalë, ajo do të rritet. Ajo duhet të rritet. Fuqia transformuese e Perëndisë, që e ngriti atë atëherë, është pikërisht në rrugën e saj për t’u kthyer, që ta sjellë përsëri tani. Ai po kthehet pikërisht atje, ku ishte.

Kjo Fjalë duhet të ndodhë, është Fjala e Perëndisë! Mbille atë në zemrën tënde, nëse dëshiron të hysh në një rrëmbim. Nëse dëshiron të jesh një i krishterë i vërtetë, zbatoje këtë Fjalë (Psalmi 119,11). Si te Ezekieli, besoj, Perëndia tha: „**Merr këtë rrotull dhe ha atë**” (Ezekieli 3,1), që profeti dhe Fjala të bëheshin një. Dhe çdo premtim aty brenda duhet të shfaqet vetë, sepse është fara origjinale e Perëndisë. [14]

Kudo që ti e zbaton Fjalën, ajo do të funksionojë, nëse është në llojin e duhur të kanalit – nëse ka besim pas saj për ta besuar. Atëherë ajo duhet të rritet. [15]

“Dhe do të ndodhë në ditët e fundit”, tha Perëndia. Shihni, ja ku jemi te Fjala. Ashtu si drita e diellit e shndërron farën nga lavdia në lavdi, ashtu edhe ne bëhemi më shumë si Ai, nëse jetojmë në praninë e Tij; si Ai, duke u shndërruar në shëmbëlltyrën e Tij të bekuar, ndërsa ecim me Të (2.Kor. 3,18).

Vini re çfarë bën dielli. Kur mbillni një farë, çfarë ndodh? Ajo farë kalbet (Gjoni 12,24). Brenda farës është një jetë. Jeta del dhe sjell kërcellin. Tani, ky nuk duket si i pari.

Luteri ishte një kërcell. Nga kërcelli vazhdoi më tej, nga i pari, dhe solli një trung. Shihni, kjo ishte zgjimi i Wesley-t, dhe ishte ndryshe nga ai i mëparshmi. Pastaj erdhi më tej zgjimi pentekostal, i cili solli pagëzimin e Frymës së Shenjtë.

Por Perëndia është ende aty, që ta bëjë saktësisht të njëjtë. Vini re, çfarë do të ndodhë? Në fund, ajo kthehet përsëri tek fara origjinale. Kur Ai erdhi në formën e Martin Luterit, kur Ai erdhi në formën e John Wesley-t, kur Ai erdhi në formën e pentekostalëve, Ai duhej ta zbulojë Vetën përsëri si e njëjta farë që ishte mbjellë, Biri i njeriut. Ai e zbuloi Vetën si Biri i Perëndisë, edhe pse ishte epoka e kërcellit. Por në këtë epokë të fundit Ai do ta zbulojë Vetën përsëri si Biri i njeriut (Luka 17,26-30). Ashtu si në fillim, i formuar!

Dhe si rritet ky kërcell? Ai rritet gjatë gjithë kohës (Efesianëve 2,19-22). Ky kërcell i vogël rritet, dhe megjithatë nuk duket si kokrra origjinale. Kështu ishte edhe me mesazhin e Luterit, sepse pas tij erdhën mesazhet e tjera të Finney, Sankey, Knox, Calvin dhe asnjëri prej tyre nuk dukej si origjinali. Ishte megjithatë mesazhi, por ata nuk kishin zbulesën e plotë mbi të, sepse nuk ishte ende koha. Dhe më në fund vjen fara origjinale përsëri, e cila ishte mbjellë në tokë. [16]

Kujtoni se Fryma e Shenjtë zbriti mbi Jezusin, ndërsa Jezusi ishte një pjesë e tokës. Pse? Sepse embrioni i Perëndisë, jeta e Perëndisë, u formua në trupin e një gruaje, e cila ishte toka. Mirë, dhe pastaj jeta e Perëndisë hyri brenda, që Ai të ishte fillimi i krijimit të Perëndisë (Zbulesa 3,14).

Shihni, dhe pastaj ai gjak i Perëndisë, i cili ishte aty përmes atij embrioni; kur u derdh në Golgotë, ra përsëri mbi tokë. Për çfarë? Për të shpenguar tokën. Tani ajo është justifikuar, ajo është shenjtëruar, thirrur dhe kërkuar, dhe tani ajo do të marrë pagëzimin e saj me zjarr dhe do të pastrohet për Jezusin dhe për Nusen e Tij.

Dhe ju jeni këto pjesë të tjera, të cilat janë nxjerrë nga kjo tokë. Trupi juaj është një pjesë e tokës. Shpirti juaj është pjesë e Perëndisë, një...

atribut i Perëndisë, i cili këtu në tokë është shprehur në një trup. Trupi duhet të shpengohen (Romakëve 8,22-23). Tani, shpirti është shpenguar, sepse ishte në mëkat. Prandaj Perëndia zbriti dhe e shpengoi shpirtin tënd përmes një procesi të justifikimit, shenjtërimit, pagëzimit të frymës së shenjtë.

Dhe për shkak se ti je një pjesë e tokës, ajo shpengohen përmes kësaj. Ti je tani në proces. Ajo po rritet. Trupi yt u justifikua nën pagëzimin e Noeut. Amen! Dhe toka do të pastrohet me zjarr (2.Pjetrit 3,11-13), vendi ku do të jetosh, me pagëzimin e frymës së shenjtë; një vendbanim për Krishtin dhe Nusen e Tij, Jerusalemi i ri (Zbulesa 21,2-5). [17]

Jo vetëm të thuash: “Po, unë besoj në Jezus Krishtin, Birin e Perëndisë.” Kjo është në rregull. Pastaj shto edhe të tjerat. Ju thoni: “Unë jam justifikuar. I kam dhënë dorën predikuesit. Unë besoj në Jezus Krishtin.” Atëherë duhet të lindësh përsëri (1.Pjetrit 1,22-23).

Duhet të mbushesh me frymën e shenjtë. Thjesht vazhdoni të shtoni, ndërsa ecni përpara. Ju rriteni në formën e një biri dhe bije të Perëndisë (2.Pjetrit 1,3-11).

Perëndia është në gjendje të na përgatisë dhe të na japë këtë dëshirë në jetën tonë, që të duam të shohim diçka. Sa prej jush këtu duan më shumë nga Perëndia? Po, kjo tregon se ka më shumë për ju. Shihni, ju e dëshironi atë. Dhimbjet tuaja të vogla të lindjes po afrohen. Shihni, ju keni nevojë për më shumë, që të mund të jemi të lumtur dhe të lirë dhe të përsosur. Ne duhet të jemi.

Ashtu si embrioni i vogël i jetës në zemrën e Perëndisë është, ashtu si embrioni i jetës në zemrën e nënës është... Perëndia rritet; dhe ka shkuar për të përgatitur vendin për ne, vendin e përjetshëm tek Vetja e Tij; jo një vend ku ka sëmundje, vdekje, mëkat, kurorëshkelje dhe si papastërtia e botës këtu.

Nëse mendja jote është e drejtuar drejt kësaj, kjo tregon se ajo kurrë nuk ka ardhur në kontakt me Perëndinë. Shihni? Ti vetëm e ke përpunuar vetë. Ti ke një mashtrim mendor.

Ti thjesht bashkohesh me një kishë dhe thua: “Unë i përkas kësaj. Nëna ime i përkiste asaj.” Kjo ndoshta ishte në rregull në ditët e nënës sate, por ne jetojmë në një ditë tjetër. [18]

Ti nuk mund të presësh që një foshnjë të lindë si burrë. Ajo duhet të rritet deri atje. Dhe ne rritemi në Krishtin drejt shtatit të plotë. Jo që dikush sot të kthehet dhe nesër të predikojë ungjillin. Ne rritemi drejt pjekurisë së burrit, drejt shtatit të Krishtit. [19]

Ti ke vendosur këtë dashuri hyjnore në zemrën time për Zotin Jezus (Romakëve 5,5), dhe ajo bëhet më e bukur çdo ditë. Unë jam kaq i lumtur që ne rritemi në Zotin, derisa të arrijmë në shtatin e plotë, në formën, shëmbëlltyrën e Krishtit (2.Pjetrit 1,3-11).

Sot ne shohim përmes një pasqyre të paqartë, por kur ta shohim Atë ballë për ballë, atëherë do të njohim, ashtu siç jemi njohur (1.Korintasve 13,12). Dhe këtu kemi vështirësi dhe sprova, por vetitë e shpengimit tonë janë kaq të çmuara për ne... Por një ditë, kur jeta të ketë përfunduar – ende nuk është zbuluar çfarë lloj trupi do të kemi – por ne e dimë se do të kemi një trup të ngjashëm me trupin e Tij të lavdëruar, sepse do ta shohim Atë ashtu siç është (1.Gjonit 3,1-3; Filipianëve 3,20-21).

Dhe atëherë nuk do të kemi më lutje për të sëmurët, nuk do të ketë më predikime për mëkatarin. Atëherë gjithçka do të ketë mbaruar. Dhe Atë, për sa kohë që është ende ditë, ne duam të ecim (Gjoni 12,35-36), sepse nata do të vijë, kur askush nuk mund të punojë. [20]

Tani, jeta që doli përmes Luterit, ishte ajo që formoi Wesley-n. Jeta që doli përmes Wesley-t, ishte ajo që formoi pentekostalët. Jeta që vjen nga pentekostalët, formon grurin. Por ata janë mbajtës. Shihni, jeta e vërtetë kalon përmes tyre. Mesazhi kalon përmes, por ai vazhdon më lart në grurë.

Prandaj gruri rritet dhe e çon gjithçka në rrëmbim, pikërisht këtu në majë. Nusja Vetë del nga çdo epokë. Por kërcelli denominacional thahet dhe vdes. A e keni vënë re se si në këto ditë të fundit fillon të bjerë? Kur ky grurë fillon të rritet, atëherë lëvozhga fillon të largohet prej tij.

Shikoni brenda këtij gruri të vogël. Duhet një lupë me zmadhim tridhjetëfish për të parë embrionin e vogël të grurit shumë thellë brenda. Ai është shumë thellë brenda, por fillon të rritet.

Tani, lëvozhga duhet të jetë aty për ta mbrojtur dhe për t'i dhënë mundësinë të dalë. Por kur ai fillon të rritet dhe mesazhi përhapet, atëherë lëvozhga tërhiqet. Dhe jeta del pikërisht nga kjo lëvozhgë dhe kalon drejtpërdrejt në grurë. Ajo vazhdon!

Kështu ka qenë në çdo epokë. Nuk mund të shkosh kundër natyrës. Kjo është vazhdimësia e Perëndisë, si Ai gjithmonë i bën gjërat. [21]

Lëkurat e vjetra të baldës – denominacionet – janë hequr. Unë kam depërtuar përmes tyre në lavdinë Shekina dhe shoh Fjalën. Unë shoh shtyllën e zjarrit duke lëvizur. Unë shoh Fjalën të shfaqet.

Atë që Ai tha se do ta bëjë në këto ditë të fundit, unë e shoh duke u rritur. Unë shoh fëmijët duke ngrënë këtë bukë Shekina,

që vjen nga pjekuria e kësaj Fjale, dhe ata e besojnë atë. Amen! Çfarë ore e mrekullueshme në të cilën jetojmë! Shihni, Shekina ishte mbi Fjalën..., fryma i jep Fjalës jetë.

Kjo Fjalë duhet të rritet. Për t'u rritur, ajo duhet të jetë në llojin e duhur të tokës. Shihni, dhe Perëndia jep premtimin, dhe ai godet këtë zemër, ai nuk mund të dështojë. [16]

Çdo njeri që ndërton diçka, ndonjë organizatë ose diçka jashtë Fjalës së Perëndisë, ndërton mbi rërë të rrëshqitshme dhe do të bjerë! Do të vdesë, aq me siguri sa çdo gjë tjetër, sepse Fjala e Perëndisë është një trup në rritje i Nuses (Kolosianëve 2,16-19). Nuk mund të kesh vetëm këmbë, vetëm krahë ose vetëm këmbë. Këto gjëra vijnë në kohën e tyre. [22]

Tani, unë dua që ju të qëndroni në prapavijë. Mos u bëni kurrë dikush që nuk jeni. Shpesh jam pyetur, kur gruri në arë është rritur, shihet gruri i vogël që qëndron drejt, dhe duket sikur ka një kompleks inferioriteti.

Një kokë e rëndë përkulet, një kokë e mbushur përkulet. Një zemër e mbushur do të përkulet (Mateu 8,5-13). [23]

Referencat: [1] „Ne duam të shohim Jezusin” (62-0724), par. E54

[2] „Bota po shpërbëhet” (63-1115), par. 86

[3] „Na trego Atin dhe na mjafton” (62-0722), par. E52

[4] „Fjala e folur është fara origjinale” (62-0318), par. 349

[5] „Besimi i Marisë” (59-0409), par. E20-E21

[6] „Vula e pestë” (63-0322), par. 97-100

[7] „Vendi i përgatitur i Perëndisë për adhurim” (65-0425), par. 104-106

[8] „Vula e Pashkës” (65-0410), par. 97-99

[9] „Urtësia kundër besimit” (62-0401), par. 475-476

[10] „Fuqia e transformimit” (65-1031M), par. 294

[11] „Ikni larg, ejani shpejt” (58-0202), par. E29

[12] „Ju duhet të lindni përsëri” (61-1231M), par. 146

[13] „Ne duam të shohim Jezusin” (58-0523), par. E2

[14] „Fuqia transformuese e Perëndisë” (65-0911), par. 248, 251, 254

[15] „Shenjat e ardhjes së Tij” (62-0407), par. E66

[16] „Zbulimi i Perëndisë” (64-0614M), par. 312-315, 307

[17] „Shtëpia e ardhshme” (64-0802), par. 358-361

[18] „Gjërat që do të vijnë” (65-1205), par. 84-85

[19] „Nëse Perëndia është me ne, ku janë atëherë të gjitha mrekullitë” (61-1231E), par. 41

[20] „Besimi” (56-0815), par. E13

[21] „Rrëmbimi” (65-1204), par. 115-116

[22] „Duke u përpjekur t'i bësh një shërbim Perëndisë” (65-1127B), par. 289

[23] „Autoriteti i Fjalës” (53-0602), par. E3

Guri i ndërtimit frymor Nr. 56 (i ri 2017) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, përmbledhur nga: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

Do të vijë dikush me një mesazh që përputhet drejtpërdrejt me Biblën, dhe një vepër e shpejtë do të shkojë rreth tokës. Farat do të shkojnë në gazeta, materiale leximi, derisa çdo farë e paracaktuar e Perëndisë ta ketë dëgjuar atë.

[Br. Branham në „Udhëheqje-Rregull-Mësim“, COD-fq. 724]